

التغابن

مدنی سورة دی ۱۸ آیتونه لری
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

د آسمانونو او خمکي ټول موجودات او مخلوقات د الله تعالی پاکي او تسبیح بیانوی (چی الله تعالی واحد او لاشریک ذات او له هر عیب او نقص نه پاک او مبری دی). سلطنت او واکمنی د هغه ذات ته خانگری ده، ټول غوره صفات او ستاینی هغه ته منسوب دی، او هغه په ټولو چارو او اقداماتو پیاوړی او برلاسی دی.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿٢﴾

الله تعالی هغه ذات دی چی تاسو یی پیداگری، بیا مو ځینی کافران شول او ځینی نور مؤمنان. او الله تعالی ستاسو د ټولو کړنو لیدونکی دی.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ

الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

آسمانونه او خمکه یی په حقه (او خانگری تدبیر) پیدا کړل او تاسو ته یی (د نورو ټولو مخلوقاتو په نسبت) ډیر بڼکلی او شانداره صورتونه درکړل، او بیرته به هم د هغه حضور ته ورگرځی.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

(دا یوازی د الله تعالی ذات دی چی) د آسمانونو او خمکي د ټولو موجوداتو (په شمیر او مشخصاتو) پوهیږی او ستاسو په ټولو پټو او بڼکاره اعمالو هم ډیر بڼه خبر دی، او د زرونو نیتونه او اسرار مو هم ورته ډیر بڼه معلوم دی.

الْمَيَاتِكُمْ نَبِؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

آيا تاسو د پخوانيو كافرانو له حاله خبر نه ياست چې د خپلو كفرى ناورو اعمالو سزا يې ليدلې او په دردوونكى عذاب اخته شوى وو.

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا أ_Bَشْرِيَهُدُونَا فَكَفَرُوا

وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

او ځكه په دغه (ناوره عقوبت او دردوونكى عذاب) محكوم شول چې د الهى پيغبرانو روښانه دلايل يې ردول او ويل يې چې يو انسان مونږ ته لارښوونه، نشى كولى. او په دې توگه يې (له حق منلو نه) په انكار سره مخ وړاوه. او الله تعالى هم (د دوى له ايمان او اطاعت نه) د بې نيازى اعلان وكړ، بيشكه چې الله تعالى بې نيازه او ستايل شوى ذات دى.

زَعَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْثُوا قَلْبِي وَرَبِّي لَنُبْعَثَنَّهُمْ لِنُبْنُونَ بِمَا عَمَلْتُمْ وَذَلِكَ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

كافران گومان كوى چې (له مرگ وروسته به بېرته) راژوندى نشى. ورته ووايه: هو زما دې پخپل رب قسم وى چې هرو مرو به راژوندى شى او بيا به مو درته ټول اعمال مخى ته كيښودل شى او دا كار الله تعالى ته ډير اسان دى.

فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

نو په الله تعالى، د هغه په رسول او د هغه په نازل كړى شوى نور (قرآن) ايمان راوړئ، بيشكه چې الله تعالى ستاسو په ټولو اعمالو ډير ښه خبر دى.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
 صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

(بی له شکه به راژوندی کبزی) او (د قیامت) د اجتماع په ورځ به راټول کړی شی. دغه ورځ د گټې او تاوان ورځ ده او څوک چې په الله تعالی ایمان راوړی او نیک عملونه کوی، گناهونه به یې تری ورژول شی او هغو جنتونو ته به ور داخل کړی شی چې د (ونو) لاندې یې (د الهی نعمتونو) رودونه بهیږی. دوی به پکې تلپاتی هستوگن وی او همدا ده تر ټولو لویه نیکمرغی.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَأَبْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

او هغه کسان چې د کفر لار غوره او زمونږ له آیتونو منکر شی، د دوزخ هستوگن دی چې تل تر تله به پکې پراته وی. واقعاً چې د ورتگ لپاره تر ټولو بد ځای دی.

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

هر مصیبت د الله تعالی په اجازه واقع کبزی، او څوک چې په الله تعالی ایمان راوړی، هغه به یې زړه ته د هدایت لارښوونه وکړی، او الله تعالی په ټولو چارو پوه ذات دی.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

او د الله تعالی اطاعت وکړی او د پیغمبر فرمان ته غاړه کبړدی، خو که تری مخ وگرځوی (نو پوه شی چې) د زمونږ د پیغمبر وظیفه یوازې په علانیه توگه (د الهی وحی د پیغام) رسول دی.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

الله تعالیٰ هغه ذات دی چې له هغه نه غیر بل خدای نشته نو مؤمنان باید یوازې په هغه توکل وکړي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

ای د ایمان خاوندانو! ستاسو ځینې بڼې او اولادونه (چې تاسو د الله تعالیٰ او رسول د احکامو له تطبیق نه منع کوی په حقیقت کې) ستاسو د بڼمنان دی، نو ترې محتاط اوسی (او غیر شرعی غوښتنې یې مه منی، او که له بې ادبې او ناپوهۍ یې) سترګې پټې کړی او ورته بڼنه وکړی (نو الله تعالیٰ به هم په تاسو خاصه مهربانې وکړي، ځکه) الله تعالیٰ ډیر زیات بڼونکی او مهربان دی.

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

ستاسو مال او اولاد ستاسو لپاره یو از میبنت دی، خو لوی اجر او ثواب یوازې له الله تعالیٰ سره دی.

فَانفِقُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفِ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُقْتَدِرُونَ ﴿١٦﴾

نو له خپل وس او توان سره سم، له الله تعالیٰ نه وویرېږی، او (د حق دعوت) واورې، (د الهی احکامو) اطاعت وکړی او (د الله تعالیٰ د رضا لپاره) صدقې او خیراتونه ورکړی چې دا ستاسو لپاره ډیر غوره عمل دی او حقیقی نیکمرغه کسان هغه دی چې له بخل او حرص نه خاڼونه لیرې وساتي.

إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ

حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

که تاسو الله تعالیٰ ته د احسن پور په توګه (له حلال رزق نه صدقه او خیرات ورکړی) نو په مقابل کې به یې څو چنده درکړی او بڼنه به درته وکړی، ځکه الله تعالیٰ (د ډیر لږ عمل په مقابل کې) د ډیر لوی اجر ورکونکی او تحمل لرونکی ذات دی (چې هیڅوک د ګناه په ارتکاب سره فوراً نه مواخذه کوی بلکه د توبې مهلت ورکوی).

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

په پټو او ښکاره چارو پوه، برلاسی او د حکمت څښتن ذات.
«تمت سورة التغابن بفضل الله و رحمته»

=====